

paraverit: quorum alterum in officio quemvis contineat, alterum suâ merentes irriget virtute.

8. Quamvis enim rerum quæ geruntur, illud propter quod unaquæque geritur, eiusdem rei præmium esse non injuriâ videri possit, & virtuti dignitas propria insit, quam protinus in eos quibus fuerit adjuncta, transfundit; ac ita verum eiusdem præmium in solâ facilitate, & jucunditate ex eius quæ percipitur exercitio, consistat; nihilque agnoscat, nisi per & propter ipsammet solam quod fit. Oderunt quippe peccare Boni virtutis amore, bonisque ac sapientibus illa ipsa magnum per sese præmium esse videtur: cum rectè factorum primus semper maximusque fructus esse debeat, fecisse. Lucrum, ut elegantissimè loquitur Imper Justinianus, Novell. I. cap. 2. in fin. non tantum in percipiendo, sed & solummodo piè agendo habemus; nec quasi mercimonio contracto pietatis officium gerendum. l. 3. C. de inf. expositis. Qui virtutem suam publicari vult, non virtuti laborat sed gloriæ. Non vis esse justus sine gloria? At mehercules sæpè justus esse debetis, cum infamiâ; & tunc, si sapias mala opinio benè parta delectat, inquit Seneca. Duo tamen hic notanda veniunt. * Unum est; triplex virtutis alumnum quemvis expectare præmium. 1. ab immensâ Dei O. M. clementiâ. 2. à semetipso, quod rectè factorum conscientia est. 3. A Republicâ, de quo in sequentibus. Alterum est, sublimem illam, velut rectius dicam perfectam & genuinam secundum virtutem Actionem, eiusmodi esse abstractum, quod in concreto cernere, prohi dolor, haud facilè liceat, & eam ipsam qui affectant, spe Boni alicuius allecari. † Tous sont gens de bien par occasion & par accident. h. e. Non nisi per accidens probi sumus; nec ulla jam virtus gratis, & ob suam pulchritudinem colitur; sed unaquæque suis præmiis conciliatur hominibus. Icon Animor. Euph. c. 15. V. Gruter. part. 3. Florileg. pag. 546.

9. Nam sicuti Gratia est, nil temporale quærere, nec aliud præmium quam Deum solum pro mercede postulare. Ita Natura totum agit propter lucrum & commodum proprium: nil gratis facere potest; sed aut æquale aut melius, aut laudem vel favorem pro benefactis consequi sperat: ac multum ponderari sua gesta & dona concupiscit. Sicque quæ egregiè unquam gerimus, semina facientibus nobis videntur Gloriæ, agro injecta æternitatis, qui fructus sempiternæ ferat memoriæ. Licet enim nulla nos vanitatis huiusce, super æthera meliore nostri parte latos, titillare amplius queat voluptas; hoc attamen nobis videmur lucrari, ut in hoc opinionum & mortalitatis fluctuantes Oceano, usum fructum quasi dulcis huius percipiamus spei, & propriis adulemur jucundissimâ futuri repræsen-

V. Boët. lib. 4.
prof. 3. & lib. 3.

Montaign. au. 1.
des Essais, chap.
36.

Dios llucya en
los desiertos, en
los arenales, en
los pedregales,
como en las tier-
ras que pueden
dar diezmo;
porq̃ aprien-
dan los hombres
à exercitar las
virtudes, sin
mas fin que del
hazer bien.
Ant. Perez. en
las cart primer.
p. 120.

*
V. Ad Keller. de
de Off. Juridi-
copol. lib. 3. c. 5.

†
Charron au 1.
de la Sageffe.
chap. 39.

Thom de Kem-
pis d. l. 3. cap. 54.